

సమాధానం లేని ప్రశ్న

సుమలతది అసాధారణమైన అందం అని అడవాళ్ళైనా కళ్లు మూసుకుని అంగీకరించవలసిందే. పాలరాతి శిల్పంలా మెరిసిపోయే కళ్ళుచెదిరే ఆ అందాన్ని, ఆ అందానికి వెరక కాస్తో, కూస్తో ఉన్న ఆ స్త్రీని చూసి ఆనందరావు ఆమెను తన సొంతం చేసుకున్నాడు. అందానికి తోడుగా, అహంకారం జీర్ణించుకున్న సుమలత సహజంగా పగ వాడిగా ఆనందరావు తనమీద సాగించే అధికారాన్ని ఆనందంగా స్వీకరించలేక పోయింది.

ఒకసారేదో సందర్భంలో ఎదురు తిరిగి ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడిన సుమలతను ఆనందరావు ఎడా పెడా తిడు చెంపలూ వాయించాడు. సుమలతలో రోషం, అవమానం పొటీవడ్డె. ఆనందరావు పద్ధతి ఆమె కేమాత్రం నచ్చలేదు. ఆమెలోని స్వతంత్ర భావాలు జండా ఎగరవేసినై. అప్పటికి ఆనందరావువల్ల పుట్టిన పసికందుకు సంవత్సరం నిండింది. సుమలత అతనికి విడాకులిచ్చే ప్రయత్నంలో పడింది. ఆనందరావు బతిమాలినా, ఏం చేసినా ఆమె రాజీకి రాలేదు. డబ్బు గుప్పించి తొందరలోనే విడాకులు సాధించింది.

ఇంటి దగ్గరున్న గుడికి రోజూ వెళ్లి వస్తుంది సుమలత. అక్కడే వినయ్ కుమార్ ఆమెను చూసి మోహించాడు. ఆమె అందానికి దాసోహమన్నాడు. ఆమె కథ తెలిసినా పెళ్లి చేసుకుంటానని ముందుకు

వచ్చాడు. అనడమేమిటి ఓ శుభముహూర్తైన పెళ్ళి చేసుకున్నాడు, కూడా! మగవాడు విచ్చల విడిగా తిరగొచ్చు-ఎన్ని పెళ్ళితైతూ చేసుకోవచ్చు. కానీ సమాజం ఎంత మారిందన్నా ఆడవాళ్ళకి అంత స్వేచ్ఛ ఉందా? అసలు ఇష్టం లేకుండా ఏ మొగుడితోనైనా ఎందుకు కాపురం చెయ్యాలి? ఇదే ఉద్దేశంతో ఆనందరావు తరువాత వినయ్ని తన జీవితంలోకి ఆహ్వానించిందామె. వినయ్ మంచివాడే-సుమలత అంటే ప్రేమ ఉంది. అయితే నగలు కావాలని, కారు కావాలనీ అతని శక్తికిమించిన కోరికలు కోరినప్పుడు వినయ్ నిస్సహాయంగా ఊరుకుండిపోయాడు. ఆమెకు నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ, చిత్రమైన మనస్తత్వం ఉన్న సుమలత క్రమంగా అతని పట్లకూడా ద్వేషం పెంచుకుంది. ఈసారి కూడా సుమలత పట్టుదల నెగ్గింది. విడాకులు ఆ ఇద్దర్నీ కూడా దూరం చేసినై.

ఇప్పుడు పసివాడు ప్రదీప్కి అయిదుసంవత్సరాలు కూడా దాటినై కొన్నాళ్లు సుమలత ఒంటరిగానే ఉంది. కానీ, ఎంతో కాలం కాకుండానే విశ్వనాథం అనే కోటీశ్వరుడు సుమలతను కోరాడు. ఆమెను విదేశాలకు తీసుకువెళ్తానని ప్రామిస్ చేసి పెళ్ళితో తనదాన్ని చేసుకున్నాడు. సంసారం సాగిపోతోంది. అయితే విదేశాలకు అతను తీసుకువెళ్తానన్న గడువు దాటాక కూడా చాలా కాలం ఓపిక పట్టింది సుమలత. విశ్వనాథానికి లక్షల బిజినెస్-లావాదేవీలు-అందువల్ల అతని ప్రయత్నం కొంత వాయిదా పడింది. మళ్ళీ సుమలతలో అసంతృప్తి బయలుదేరింది.

తనను అర్థం చేసుకోమని విశ్వనాథం సుమలతను బతిమాలుతు

న్నాడు. కానీ, పట్టు వదలకుండా ఆమె విడాకుల కాగితంమీద సంతకం పెట్టమని అతనితో వాదిస్తోంది. “సుమా! ఎందుకంత ఆవేశం తెచ్చుకుంటావ్? ఉట్టి మనిషివి కూడా కాదంటూ” ఆమెకు నచ్చనెప్పే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడతను. పక్కనే ప్రదీప్ ఉన్నాడు.

“నాన్నా! అమ్మ పేరేంటి” అన్నాడు వాడు హఠాత్తుగా.

“నువ్వే చెప్పు” అన్నాడు విశ్వనాథం ప్రదీప్ బుగ్గలు పుణికి. “సుమలత” అన్నాడు వాడు వచ్చిరాని మాటలతో “గుడ్.... ఇప్పుడు నాన్న పేరు చెప్పు” అన్నాడు విశ్వనాథం.

“నాన్న పేరేంటి?” అంటూ మళ్ళీ తల్లిని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు ప్రదీప్. “విశ్వనాథం” అన్నాడు నవ్వుతూ విశ్వనాథం.

“ఊహం కాదు-ఆనందలావుత. పక్క ఆంధ్రీ చెప్పింది” అన్నాడు కళ్ళుతిప్పుతూ వాడు. అన్య మనస్కంగా ఉన్న విశ్వనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు. సుమలతకు ఏదో ఒక రకమైన బాధ- కడుపులో తిప్పేసినట్టైంది. ఆ పసిమనునకు ఈగొడవలు, చికాకులూ ఏం తెలుసు? తల్లి ఒక్కతే అయినా తండ్రులు మారారన్న సంగతి తెలియదుగా! సుమలత కళ్ళల్లో చివ్వన నీళ్ళు చిమ్మినై. ఎంత సేపూ తన గురించే ఆలోచించుకుంది. కానీ, ఎదిగే పసిమనసును గురించిన ఇంగితంలేక పోయింది. ప్రదీప్ మాటలు ఆమె జీవితానికి పరిష్కారమయినై. మరు నిమిషం సుమలత చేతిలోని విడాకుల కాగితం ముక్కలుముక్కలై గాల్లోకి ఎగిరిపోయింది.

(ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక 16-7-86)